

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Č. F. a. s.**, G., IČO: X., zastúpený advokátom JUDr. D. K., G., proti žalovanému **P. C., s. r. o.**, M., IČO: X., zastúpený advokátom Mgr. P. P., N., **o zaplatenie 9 084,41 Eur s príslušenstvom (273 677 Sk)**, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 11. marca 2009 č. k. 13 Cob 80/2008-219, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy dovolacieho konania 310,45 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Marin rozsudkom z 12. decembra 2007 č. k. 15 Cb 74/2006-178 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 273 677 Sk spolu s 13 % úrokom z omeškania ročne od 3. septembra 2005 do 14. októbra 2005 v sume 2 285 Sk a 13 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 273 677 Sk od 15. októbra 2005 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 94 054 Sk na účet právneho zástupcu žalobcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Martin dňa 10. mája 2006 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 273 677 Sk s príslušenstvom titulom odkúpenia pohľadávok voči žalovanému, ktoré vznikli na základe dodávateľských faktúr za dodaný tovar a boli po lehote splatnosti. Žalovaný v konaní namietal, že žalobca súdu nepreukázal oznámenie o postúpení pohľadávky a trval na tom, že postúpenie je neplatné. Ďalej žalovaný uviedol, že došlo k jednostrannému započítaniu jeho reálne existujúcich pohľadávok voči spoločnosti A., s. r. o. Súď mal v konaní za preukázané, že dňa 31. augusta 2005 bola uzavretá medzi

spoločnosťou A., s. r. o. a žalobcom faktoringová zmluva č. X., predmetom ktorej bolo odkúpenie pohľadávok spoločnosti A., s. r. o. V súlade s uzavretou faktoringovou zmluvou a generálnou plnou mocou boli následne uzavreté tri zmluvy o postúpení pohľadávok. Medzi spoločnosťou A., s. r. o. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k platnému postúpeniu pohľadávok, medzi ktorými boli aj pohľadávky voči žalovanému, ktoré sú predmetom tohto konania a došlo aj k relevantnému oznámeniu spoločnosti A., s. r. o. o postúpení pohľadávok žalovanému. Podmienky pre účinné započítanie pohľadávok splnené neboli, nakoľko v čase započítacieho prejavu žalovaného už žalovaný a spoločnosť A. s. r. o. nemali vzájomné pohľadávky, ktoré by sa kryli a ktoré by sa stretli. Spoločnosť A., s. r. o. už nebola veriteľom žalovaného pokiaľ ide o pohľadávky, ktoré sú predmetom tohto konania, a preto takýto zápočet vo vzťahu k týmto pohľadávkam žalovaný urobiť účinne nemohol. Súd mal za to, že jednostranné započítanie žalovaného je teda neúčinné a povinnosť žalovaného zaplatiť žalovanú pohľadávku vo výške 273 677 Sk započítaním nezanikla, preto žalobe vyhovel. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Žiline rozhodujúc o odvolaní žalovaného rozsudkom z 11. marca 2009 č. k. 13Cob 80/2008-219 rozsudok prvostupňového súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 a ods. 2 O. s. p. a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania 308,49 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že sa stotožnil s vysloveným právnym názorom v rozhodnutí okresného súdu a na správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia odkázal.

Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 11. mája 2009.

V zákonom stanovenej lehote podal žalovaný proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie s poukazom na § 241 ods. 2 písm. c) O. s. p. a navrhol rozhodnutie krajského ako aj okresného zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. V dovolaní uviedol, že súd vyvodil na základe vykonaného dokazovania nesprávny právny záver v otázke ne/preukázania žalovanému postúpenie pohľadávok na žalobcu. Občiansky zákonník výslovne vyžaduje oznámenie a nestačí, ak sa dlžník o postúpení dozvedel. Naopak, žalovaný v konaní jednoznačne preukázal, že si listom zo dňa 6. apríla 2006 osobne

doručeným do sídla obchodnej spoločnosti A., s. r. o. započítal svoju pohľadávku voči obchodnej spoločnosti A., s. r. o. vo výške 296 525 Sk proti svojmu záväzku voči obchodnej spoločnosti A., s. r. o. z faktúr č. X., X. a X., ktoré sú predmetom žaloby. Nakoľko mu obchodná spoločnosť A., s. r. o. nedoručila oznámenie o postúpení pohľadávok do 6. apríla 2007 zbavil sa žalovaný svojho záväzku jednostranným započítaním vzájomných pohľadávok. Žalovaný má za to, že súd prvého stupňa a aj odvolací súd, ktorý sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, dospeli na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec neprávne právne posúdili.

Žalobca sa k dovolaniu písomne vyjadril podaním doručeným okresnému súdu dňa 5. júna 2009. Uviedol, že v tomto prípade dovolanie nie je prípustné. Navrhol dovolanie odmietnuť a žalobcovi priznať právo na náhradu trov dovolacieho konania vo výške 620,90 Eur za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie právneho zastúpenia v dovolacom konaní, vyjadrenie k dovolaniu).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), skúmal jeho prípustnosť.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p., dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 237 O. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu

rozhodoval senát.

Podľa § 238 ods. 1 O. s. p., dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Podľa § 238 ods. 2 O. s. p., dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci.

Podľa § 238 ods. 3 O. s. p., dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

V zmysle vyššie citovaných ustanovení § 238 O. s. p. dovolanie v tomto prípade nie je prípustné.

Žalovaný vo svojom dovolaní poukazuje na nesprávne právne posúdenie veci. Skutočnosť, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení je jedným z dôvodov, ktorým možno odôvodniť dovolanie. Podmienkou, aby mohol dovolací súd preskúmať dôvodnosť dovolania z pohľadu správnosti právneho posúdenia dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu je prípustnosť dovolania. Na rozdiel od dovolacieho dôvodu uvedeného v § 241 ods. 2 písm. a) O. s. p., ktorý je zároveň dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p., dovolacie dôvody uvedené v § 241 ods. 2 písm. b) a c) O. s. p. nezakladajú zároveň prípustnosť dovolania.

Dovolací súd vychádzajúc zo zákonnej povinnosti (§ 242 ods.1 O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O. s. p., sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O. s. p., ale komplexne sa zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a) až g) O. s. p. Ani z obsahu

spisu, ani z tvrdení žalovaného v dovolaní však nemožno dospieť k záveru, že by bol naplnený niektorý z dôvodov zakladajúcich prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p.

Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný. Vzhľadom na uvedené sa dovolací súd nezaoberal napadnutým rozsudkom z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol zároveň o trovách dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.) tak, že úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na ich náhradu a to za jeden úkon právnej služby – vyjadrenie k dovolaniu vo výške 310,45 Eur. Náhradu za prípravu a prevzatie veci dovolací nepovažoval za účelne vynaložené trovy, nakoľko ide o advokáta, ktorý zastupoval účastníka pred súdom prvého stupňa a aj v odvolacom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. februára 2010

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková